

jeg hjælpe hende med storvasken. Det nød jeg faktisk, vandet skulle ikke hentes, men man åbnede bare for hanen, og der skulle ikke spares på det. Og en vridemaskine fandtes også. Og strygejern var en fornøjelse. Else havde et elektrisk strygejern, så det gik som en leg. Strømperne blev også stoppet, men en dag, da der var ca. 25 par, blev det for meget. Jeg stoppede et fra hvert par og tog hjem. Da Else opdagede det, gentog det sig ikke mere, at stoppe så mange strømper på én gang var for meget.

Leg ved vandhullet

Omkring gården var der vandhuller. Der legede vi meget som børn. Af kork, som var fundet i stranden, skar vi både. Der blev sat både sejl og ror på af pap, og så havde vi kapsejlad.

Styler havde Far lavet til os, så kunne vi gå omkap. Legetøj manglede vi ikke, det fremstillede vi selv.

Isjagt

Om vinteren var der jagt på isen. Far tog tit drengene med på jagt.

Gærdet rundt om Gammelværk. Bemærk vandstanden.

De var alle dygtige jægere. De lærte at jage fra de var 10 - 12 år gamle og blev dygtige jægere alle fem.

Far havde de lange træskostøvler på, når han gik på isjagt. Skaftet var af tykt læder, helt op over knæet. Sømmene blev smurt med noget fedtstof og læderet med tran. Det lugtede afskyeligt, men tætte blev de. Når de gik på isjagt, skulle de være i hvidt, så ænderne ikke kunde få øje på dem. Af nogle gamle lagner syede jeg jakker med hætter til dem fra jeg var ca. 10 år. Mor havde en gammel trædesymaskine, og det var nærmest leg, når man fik lov at sy og lappe.

Højvande

Da Saltholm jo er en meget flad ø, hænder det tit, der er højvande, især når der er kraftige storme om efteråret. Så morede vi os med at sætte pinde ved vandkanten, så vi kunne se, hvor meget det steg.

Så blev det også til en ekstra fridag fra skolen. Et forår da rabarberne var kommet op, bad mor mig hente nogle til grød ude i haven. Da jeg havde fået dem kogt og siet, ville jeg smage på saften. Den var så salt, så den var uspiselig. Havvandet havde været oppe i haven, som lå ret højt.

Vejret var man meget afhængige af. Blæste det for meget, kom postbåden ikke, så måtte man vente med at få varer, til stormen var ovre. Var det højvande, kunne man ikke komme uden for gården. Det var som regel kun en enkelt dag, så faldt vandet igen. Havde vi gæster, som var kommet i fint vejr, måtte de vente med at komme hjem, hvis der var storm, og fik mange gange et par dage mere ferie.

Om foråret, når vi var nået hen af marts måned, var det som regel blevet så lunt, så vi kunne smide træsko og strømper, og vi gik så barfodede til hen i oktober.

Vi havde hurtigt fået hård hud under fødderne og kunne gå på de skarpe sten ved